

Ústav světových dějin

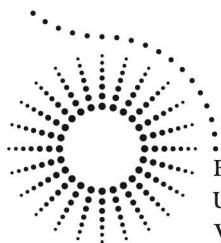
Posudek oponenta diplomové práce

Švepeš, Václav, Vliv britských investic na ekonomický vývoj Argentiny v letech 1880-1916, Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, Praha 2012, 126 stran rkp.

Od začátku 19. století, zejména v souvislosti s krizí španělského impéria, se Velká Británie začala zajímat o obchodní možnosti, které nabízela Latinská Amerika. Někteří historikové dokonce mluví o tom, že Británie vybudovala v této části světa jakési „neformální impérium“. Během 19. století pak Britové investovali do řady latinskoamerických zemí, mezi nimiž zaujala jedno z nejdůležitějších míst právě Argentina. Před první světovou válkou již stála Argentina na prvním místě v britských investicích v Jižní Americe. Lze zcela souhlasit s autorovým tvrzením v úvodu práce, že zahraniční investoři přinesli do Latinské Ameriky nejen kapitál, ale i moderní technologie, budovali železnice i silniční síť a díky tomu všemu zvyšovali zisky státu (s. 8). Na druhou stranu ale samozřejmě bylo třeba investice uchránit a to často za použití někdy ne zcela „korektních“ metod.

Václav Švepeš si vybral v naší historiografii velmi okrajové téma. Vzhledem k tomu, že k této problematice v České republice nelze v knihovnách objevit mnoho publikací, musel autor využít zahraničních cest do Spolkové republiky Německo a do Španělska. Je škoda, že autor nevyužil nevydaných pramenů v *National Archives* v Londýně v Kew, kde se právě k obchodním záležitostem mezi Velkou Británií a Argentinou nachází řada archivních fondů. Autor tak vycházel především z vydaných pramenů a z oficiálních dobových statistik Argentinské republiky. Zde se nabízí otázka, zda podobné statistiky mají i Britové.

Co se týče struktury práce, rozdělil ji autor do sedmi kapitol. První z nich se velmi krátce věnuje konsolidaci Argentiny po polovině 19. století. Vzhledem k tomu, že se práce věnuje britským investicím v Argentině, stálo by možná za to rozšířit tuto kapitolu ještě o analýzu britského pronikání na argentinské trhy v první polovině 19. století. Druhá kapitola se

Ústav světových dějin

věnuje britským investicím jako stimulantu argentinského hospodářství. Autor zde správně uvádí jako jeden z hlavních stimulů ekonomického růstu Argentiny rozvoj železnic. Právě této problematice věnuje Švepeš poměrně dost prostoru, současně představuje jednotlivé společnosti, které do tohoto podnikání byly zapojeny. Další, poměrně rozsáhlá kapitola se zabývá vývojem v agrární sféře a argentinskou exportní politikou. I zde autor jasně ukazuje, jak důležité bylo pro rozvoj argentinského zemědělství budování železniční sítě. Čtvrtá kapitola analyzuje jednotlivá centra obchodu. Kromě Buenos Aires se jedná o Rosario, Córdoba, Tucumán a Mendoza. Dost významnou událostí pro hospodářský vývoj Argentiny byla tzv. Baringova krize v roce 1890, jejíž příčiny i důsledky poměrně zdařile analyzuje pátá kapitola diplomové práce. Poslední dvě kapitoly pak analyzují období let 1900-1914 a 1914-1916.

Co se týče obsahu a zpracování tématu, mám k práci několik kritických poznámek. Práce by se měla primárně zabývat vlivem britských investic na ekonomický vývoj Argentiny, místy však jde spíše jen o prostý výčet čísel bez další hlubší analýzy. Někdy dokonce chybí odkaz, z jaké publikace autor údaj převzal. Možná by také stála za hlubší úvahu i zmínka na straně 16 o nárůstu britských investic v Argentině v poslední čtvrtině 19. století. Nabízí se otázka, čím to bylo způsobeno nebo proč k tomu došlo. Stejně tak by stálo za to mnohem více analyzovat, jak britský kapitál a investice přispěly k rozvoji jednotlivých argentinských obchodních center.

I přes řadu výtek však musím konstatovat, že se jedná o poměrně kvalitní práci, kterou **doporučuji** k obhajobě a navrhuji ji ohodnotit stupněm **velmi dobře**.

V Praze 31. 8. 2012

PhDr. Jaromír Soukup, Ph.D.

Ústav světových dějin FF UK v Praze